

Chulalongkorn Medical Journal

Volume 18
Issue 1 February 1973

Article 14

2-1-1973

กระชานการวัดผล

เจลิม ราจิพย์

มาลี ชลคล่องตัน

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjourn>

Recommended Citation

ราจิพย์, เ洁ิม and ชลคล่องตัน, มาลี (1973) "กระชานการวัดผล," *Chulalongkorn Medical Journal*: Vol. 18: Iss. 1, Article 14.

DOI: <https://doi.org/10.56808/2673-060X.1773>

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjourn/vol18/iss1/14>

This Other is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

กราฟบานการวัดผล

กระบวนการการวัดผล

เฉลิม วรรవิทย์*
มาลี พูลคลองตัน*

ในกระบวนการการศึกษานั้นมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน คือ วัดดูประสิทธิ์ ประเมินการ การเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล นักการศึกษาคิดว่าการเรียนการสอนจะได้ผลไม่สมบูรณ์ นัก ถ้าขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไป ในที่นี้จะยกถ้า ถึงส่วนของการวัดผล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ การการศึกษา และเป็นส่วนที่สำคัญมาก เพราะถ้าปราศจากการวัดผลก็จะไม่ทราบว่าการศึกษาที่จัดเป็นนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ บทความต่อไปนี้จะกล่าวถึงการวางแผนการวัดผลอย่างเป็นระบบโดยย่อและจะกล่าวโดยละเอียดในแต่ละหัวข้อไป

การวางแผนการวัดผลมีลำดับขั้นดังต่อไปนี้ คือ

1. ตั้งวัตถุประสงค์ของการวัดผล วัดดูประสิทธิ์ในการวัดผลมีหลายอย่าง เช่น สอบเพื่อคัดเลือก (selection) สอบเพื่อวินิจฉัยว่าผู้เรียนมีความรู้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ (diagnostic) หรือสอบเพื่อเลื่อนชั้น (certifying) เป็นต้น ด้วยเหตุนี้เองจึงต้องตั้งวัตถุประสงค์ของการวัดผลทุกครั้งให้แน่นอนว่า จะวัดใด วัดอะไร และวัดเพื่ออะไร ตัวอย่าง เช่น การสอบเพื่อบริโภคญา

แพทยศาสตร์บังพาร์ทิชัน อาจจะตั้งวัตถุประสงค์ว่า เป็นการสอบเพื่อบริโภคญาแพทยศาสตร์บังพาร์ทิชันของนิสิตแพทย์ปีที่ 4 เพื่อให้แน่ใจว่านิสิตที่จะออกใบเป็นแพทย์นั้น มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพได้โดยไม่มีอันตรายต่อประชาชน

2. วัดผลให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ทั้งที่ก่อนสอน วิธีตรวจสอบในเรื่องนี้ใช้ตารางวิเคราะห์การออกข้อสอบเป็นเกณฑ์ เครื่องมือในการวัดผลที่ดี ควรวัดทั้งด้านเนื้อหาวิชา (content) ซึ่งประกอบด้วยความรู้ (cognitive) ทักษะ (psychomotor) และทัศนคติ (affective) ควบคู่ไปกับพฤติกรรมที่ต้องการตามวัตถุประสงค์ (performance process) ในเวลาเดียวกันเสมอ

3. สร้างเครื่องมือในการวัดผล เครื่องมือที่จะใช้ในการวัดผลมีหลายชนิด การใช้ควรจะเลือกชนิดที่ดี และเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะวัดให้มากที่สุด ตัวอย่าง เช่น การวัดความรู้ เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในระดับความจำ (recall) อาจใช้แบบทดสอบชนิดปรนัย (objective test) ถ้าจะวัดในระดับวิเคราะห์และสังเคราะห์ (analy-

* หน่วยแพทยศาสตรศึกษา กองแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

sis and synthesis) อาจใช้แบบทดสอบชนิดอัคตันย์ (subjective test) เป็นต้น การวัดทักษะเกี่ยวกับลำดับขั้นของการปฏิบัติ อาจใช้แบบทดสอบชนิด check list เป็นต้น การวัดทักษะเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อการงาน อาจใช้แบบทดสอบชนิด observational rating scale เป็นต้น

4. หลักเกณฑ์การให้คะแนน เมื่อใช้เครื่องมือวัดผลแล้วต้องแสดงผลที่ได้จากการวัดออกมาพร้อมกับความหมายที่แน่ชัดของผลนั้น ด้วย เช่น อาจให้เป็นคะแนนหรือเป็นสัญญาณตัวอักษร กล่าวคือ ถ้าให้คะแนนก็ต้องอธิบายให้เข้าใจว่า คะแนนนั้นเป็นตัวเลขที่บอกถึงความสามารถของผู้สอบในการตอบคำถามถูกเมื่อเทียบกับจำนวนคำตามที่กำหนด อาจจะเป็นสัดส่วน ธรรมชาติหรือร้อยละก็ได้ ถ้าให้เป็นสัญญาณตัวอักษร เช่น A,B,C,... ก็จะต้องบอกให้แน่ชัดลงไปว่าผู้ที่สอบได้นั้นตอบคำถามได้ถูกต้องเป็นจำนวนเท่าไร เมื่อเทียบกับคำตามที่กำหนดที่ใช้ทดสอบ

5. มาตรฐานในการตัดสินการวัดผล มี ๒ วิธี คือ

a. Normative (relative) standard

หมายถึงการเปรียบเทียบความสามารถของผู้สอบแต่ละคนกับความสามารถของผู้สอบทั้งหมด

b. Criterion (absolute) standard

หมายถึง การเปรียบเทียบความสามารถของผู้สอบ

แต่ละคนกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ก่อนวัด

ผลที่ได้จากการตัดสินทั้ง ๒ อย่าง จะต่างกันที่วิธีการคิดและความหมายของคะแนนเท่านั้น แต่ความสามารถของผู้สอบคงเหมือนเดิมทุกประการ ทั้งนี้จะใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวัดผลเสมอ

6. การวิเคราะห์เครื่องมือวัดผล ทุกครั้งที่สร้างเครื่องมือวัดผลควรมีกรรมการตรวจสอบดูก่อนว่า เครื่องมือนั้นถูกต้องและเป็นไปตามตารางวิเคราะห์การออกข้อสอบจริงนำไปใช้ เมื่อใช้เครื่องมือนั้นแล้ว ควรจะนำมาวิเคราะห์ใหม่อีกเพื่อปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้มาตรฐานที่ดีขึ้น และนำไปใช้ในโอกาสต่อไป

7. การรายงานผล ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลแต่ละครั้งควรทราบผลของการวัดเสมอ การรายงานผลมีหลายแบบ จะใช้แบบใดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการวัดแต่ละครั้ง

กระบวนการการวัดผลควรทำอย่างมีระบบระเบียบเพื่อให้ผลที่ได้จากการวัดเชื่อถือได้มากที่สุด แต่ละหัวข้อที่กล่าวมาแล้วนั้นยังมีรายละเอียดปลีกย่อยอีกมากซึ่งจะได้กล่าวต่อไปคราวหน้า

เอกสารอ้างอิง

- Benjamin S. Bloom, J. Thomas Hastings, George F. Maduas, *Handbook on Formative and Summative evaluation of student learning.* Mc Graw Hill, Inc. 71
- Norman E. Gronlund, *Measurement and evaluation in teaching.* 2nd ed. The Macmillan Company 71